

ความเห็นของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่อ
แผนยุทธศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

ประเด็น	ประเด็นย่อย	เป้าหมาย	ความเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม	ด้านที่ (๒) น้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย	๑. การบริหารจัดการน้ำบริโภคอุปโภคอย่างมีประสิทธิภาพ	ควรเพิ่มเติมมาตรการ ดังนี้ ๑. สนับสนุนด้านความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในพื้นที่ ในการควบคุม ดูแล และบำรุงรักษา ระบบน้ำอุปโภคบริโภค รวมทั้งการบริหารจัดการระบบน้ำอุปโภคบริโภค และระบบประปาหมู่บ้าน เพื่อให้ระบบประปาสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ๒. จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเป็นระบบ (หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ทส.) ๓. ปรับปรุงองค์กรกำกับดูแลการจัดการน้ำแบบองค์รวมและเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรลุ่มน้ำในการจัดการน้ำ (หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ทส.)
		๒. อปท. มีระบบการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชนที่มีประสิทธิภาพ	ควรเพิ่มเติมมาตรการ ดังนี้ ๑. สร้างระบบบำบัดน้ำเสียในพื้นที่ชุมชนเมืองที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่ รวมทั้งกำหนดมาตรฐานการจ่ายค่าบำบัดน้ำเสียที่เป็นธรรม (หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ทส.) ๒. ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนของรัฐ-เอกชน โดยเปิดโอกาสให้เอกชนเข้าร่วมในการบริหารจัดการน้ำเสียชุมชนมากขึ้น (หน่วยงานรับผิดชอบหลัก ทส.)

ประเด็น	ประเด็นย่อย	เป้าหมาย	ความเห็น
	ด้านที่ (๓) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย	๑. มีระบบการจัดการ และระเบียบปฏิบัติในการควบคุม กำกับ และติดตามการดำเนินงานการจัดการขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย มูลฝอยติดเชื้อให้เป็นไปตามมาตรฐาน	ควรปรับปรุงแก้ไขมาตรการ (๑) เป็น “เร่งรัดให้มีการปรับปรุง แก้ไขพัฒนา เพิ่มเติมกฎหมายและกฎระเบียบ รวมถึง เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ให้เอื้ออำนวย.....”
	ด้านที่ (๖) การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในภาวะฉุกเฉินและสาธารณภัย	๑. มีระบบและกลไกการบริหารจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในภาวะฉุกเฉินและ สาธารณ ภัย ที่มีประสิทธิภาพ	ควรเพิ่มเติมมาตรการ ดังนี้ ๑. พัฒนาระบบการยุติธรรมสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุม ตั้งแต่ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การคุ้มครองสิทธิชุมชน การปรับปรุงกฎหมาย และการพิสูจน์ความเสียหาย ๒. สร้างกลไกการชดเชยเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เช่น ระบบกองทุนฉุกเฉินเพื่อชดเชยค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายในการฟ้องร้องแก่ผู้ได้รับผลกระทบ เป็นต้น
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การป้องกันและลดความเสี่ยงจากปัจจัยด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาคีเครือข่าย และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และประชาชนในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม	ด้านที่ (๖) การจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในภาวะฉุกเฉินและสาธารณภัย	๑. ประชาชนและภาคีเครือข่ายสามารถดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในภาวะฉุกเฉินและ สาธารณ ภัย อย่างมีประสิทธิภาพ	ควรเพิ่มเติมมาตรการสร้างกลไกในการเฝ้าระวัง ติดตามตรวจสอบการดำเนินงานด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมในภาวะฉุกเฉินและสาธารณภัย โดยใช้ระบบภาคี ๔ ฝ่าย ได้แก่ ภาครัฐ เอกชน ประชาชนสถาบันการศึกษา

ประเด็น	ประเด็นย่อย	เป้าหมาย	ความเห็น
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม	ด้านที่ (๒) น้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย		กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมทรัพยากรน้ำ พร้อมทั้งจะให้การสนับสนุนในเรื่องความเข้มแข็งของบุคลากร ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการควบคุมงาน การตรวจรับงาน การก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน/และกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการน้ำในรูปแบบต่าง ๆ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม	ด้านที่ (๑) งานวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่	๑. มุ่งองค์ความรู้ใหม่เพื่อสนับสนุนงานอนามัยสิ่งแวดล้อม	หน้า ๑๑๒ มาตรการข้อ ๑๔ พัฒนารูปแบบ แนวทาง และตัวชี้วัดในการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ควรเพิ่มเติมให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักหรือสนับสนุน เนื่องจากตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๕) กำหนดให้คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ซึ่งคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติได้มีการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับระบบสุขภาพแห่งชาติและผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะ
บทที่ ๓ สถานการณ์และประเด็นปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย	หน้า ๗๑ หัวข้อ ๑.๒.๑) การประเมินผลกระทบต่อสุขภาพในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ย่อหน้า ที่ ๒ บรรทัดที่ ๔		ควรปรับข้อความให้ชัดเจนขึ้น เป็น “...จึงได้มีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ มีขั้นตอนเฉพาะที่แตกต่างจากโครงการทั่วไป คือ หน่วยงานของ

ประเด็น	ประเด็นย่อย	เป้าหมาย	ความเห็น
			รัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการนั้น หรือหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตโครงการต้องจัดให้มีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย รวมทั้งให้องค์การอิสระให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการหรือการอนุญาตของหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ โดยโครงการที่กำหนดให้เป็นโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง มีจำนวน ๑๑ ประเภท ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓”
บทที่ ๔ แผนยุทธศาสตร์ อนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙	หน้า ๗๘		๑. ควรเรียงลำดับตัวชี้วัดของแผนฯ ให้สอดคล้องกับลำดับของยุทธศาสตร์ คือ สลับลำดับเป็นตัวชี้วัดที่ ๑ มีระบบฐานข้อมูล... เพื่อตอบยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาระบบบริหารจัดการ... และ ตัวชี้วัดที่ ๒ อัตราการเจ็บป่วย... เพื่อตอบยุทธศาสตร์ที่ ๒ การป้องกันและลดความเสี่ยง... ๒. ยังไม่มีตัวชี้วัดของแผนฯ ที่ตอบสนองยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน

ประเด็น	ประเด็นย่อย	เป้าหมาย	ความเห็น
	หน้า ๗๙		ควรเพิ่มเนื้อความเกี่ยวกับ “งานวิจัย” ในยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๕ และตัวชี้วัดที่ ๔ ของแผนฯ (จำนวนงานวิจัย...)
๔.๕ ตัวชี้วัด เป้าหมาย และมาตรการจําแนกรายยุทธศาสตร์	หน้า ๘๑ – ๑๑๖ การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ		๑. ควรเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน/ภาคีเครือข่ายอื่น ๆ (เช่น เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และสถาบันการศึกษา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก/สนับสนุนในมาตรการที่เกี่ยวข้อง เพราะภาคส่วนอื่น ๆ ถือเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งเป็นการตอบสนองต่ออุปสรรคของการขับเคลื่อนแผนฉบับที่ผ่านมา ในเรื่องการสร้างความใจต่อแผนฯ และการพัฒนาบุคลากรด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ๒. กทม. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบที่อยู่ภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ควรปรับเป็น อบท. (กทม.) ๓. อบท. เป็นหน่วยงานรับผิดชอบที่อยู่ภายใต้กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น ควรปรับเป็น มท. (อบท.)